

Ѡдѣсна та си странѧ, ѧ козы те Ѡлѣва та.

34 Тогава ѡе да рече Цѧро на Ѡнѧ ѡто са Ѡдѣсна та мѠ странѧ: Ѣлате благословѣннѧ на-Ѡтца моего, на-слѣдите пригѠтвено то вамъ царство Ѡ создѧнѧе то на-свѣтѧтѧ.

35 Заѡто Ѡгладнѣхъ, ѧ дѧдохте ми да ѧмъ: Ѡжаденѣхъ, ѧ напоѧхте ме: страненъ бѣхъ, ѧ вовѣдохте ме въ дѧмъ своѧ:

36 Гѧлъ, ѧ Ѡвлѣкохте ме: кѧленъ, ѧ посѣтихте ме: въ темница бѣхъ, ѧ дойдѧхте при мене.

37 Тогава ѡе мѠ Ѡговѧратъ правѣдни те, ѧ ѡе да рѣатъ: Гѧсподи, когѧ те видѣхме глѧденъ ѧ нахранихме те; ѧли жѧденъ ѧ напоѧхме те;

38 Когѧ те видѣхме страненъ ѧ прѧххемѣ те въ кѧща та си; ѧли гѧлъ ѧ Ѡвлѣкохмѣ те;

39 И когѧ те видѣхме кѧленъ, ѧли въ темница, ѧ дойдѧхмѣ при тебе;

40 И като Ѡговѧри Цѧро, ѡе ѧмъ рече: ѧстина ви дѧмамъ; понѣже не сотворихте на Ѣдного Ѡ братѧ та мой тѧ най малки те, мене сотворихте.

41 Тогава ѡе да рече ѧ на Ѡнѧ, ѡо са Ѡлѣва та мѠ странѧ: Ѡидѣте Ѡ мене про-клѧти въ Ѡгнѧтъ вѣчный,

пригѠтвенѧтъ за дѧволѧтъ, ѧ за ѧггѣлы те нѣговъ.

42 Заѡто Ѡгладнѣхъ, ѧ не ми дѧдохте да ѧмъ: Ѡжаденѣхъ, ѧ не ме напоѧхте: страненъ бѣхъ, ѧ не вовѣдохте ме въ кѧща та си: гѧлъ, ѧ не ме Ѡвлѣкохте, кѧленъ, ѧ въ темница, ѧ не ме посѣтихте.

43 Тогава ѡе мѠ Ѡговѧратъ ѧ Ѡнѧ, ѧ ѡе да рѣатъ: Гѧсподи, когѧ те видѣхме глѧденъ, ѧли жѧденъ, ѧли страненъ, ѧли гѧлъ, ѧли кѧленъ, ѧли въ темница, ѧ не послѧжихме ти;

44 Тогава ѡе ѧмъ Ѡговѧри, ѧ ѡе да рече: ѧстина ви дѧмамъ: понѣже не сотворихте на Ѣного Ѡ тѧ най малки те, нито мене сотворихте.

45 И ѡе да ѧдатъ тѧ во вѣчна та мѠка, ѧ правѣдни те въ живѧтъ вѣчный.

ГЛАВА КѢ.

И быдѣ, като свѧрши ѧисѣсъ сѧчки те тѧ словеса, рече на ѧченицы те си:

2 Знѧете, заѡд послѣ по двѧ дни ѡе да вѣде пасха, ѧ сѧнъ чѣловѣческѧ ѡе да вѣде предѧденъ да се распне.

3 Тогава се сокрѧхѧ архѧереѧ те, ѧ книжницы те, ѧ старцы те лѧдски въ двѧратъ на архѧереѧ та кѧйто се наричаше Каѧѧфа.

4 И совѣтовѧхасѣ да фѧнатъ ѧисѣса съ лѣсть ѧ да го ѧубѧтъ.